

සාමාන්‍ය සමයේ නිසි එක් වන ඉරුදින

පළමුවන දේව ප්‍රකාශනය

මලාකි 1: 13බී - 2: 2, 8-10

මලාකි දිවැසිවරයාගේ පොතෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

නුඹලා නිවැරදි මාර්ගයෙන් බැහැර ගොස් ඇත.

“සොරා ගන්නා වූ නොහොත් කොර වූ හෝ ලෙඩ වූ හෝ සතුන් පූජාවන් වශයෙන් නුඹලා ගෙනෙන්නහු ය. නුඹලාගේ අතින් මා ඒවා පිලිගන්නවා ඇතැ යි නුඹලා සිතන්නහු ද? මා හට පූජා කරන්න පොරොන්දු වූ හොඳ සතුන් රු ලේ සිටිය දී, වැදැගැම්මක් නැති සතෙකු මට පූජා කරන ප්‍රයෝගකාරයාට වන විපතක මහන! මන්ද, මම ශ්‍රේෂ්ඨ රජෙකි. සියලු රටවල සෙනග මාගේ නාමයට ගරුකීය දක්වති” යි සියලු බලැති සම්ඥාණන් වහන්සේ වදාරන සේක. “නුඹලාගේ ක්‍රියාවලින් මට ගෞරව නොකරන්නහු නම්, මා වදාරන දේට නුඹලා සවන් නොදෙන්නහු නම්, එය හොඳින් සිතට නොගන්නහු නම්, නුඹලා පිට මම ශාපයක් පමුණුවන්නෙමි. නුඹලා ලබන ආශිර්වාදය ශාපයට හරවමි. ඇත්ත වශයෙන් නුඹලා මාගේ ආඥා තදින් සිතට නොගත් නිසා දැනටමත් මා ඒවාට ශාප කර ඇත.

“එහෙත්, පූජකයන් වන නුඹලා හරි මාර්ගයෙන් පිට ගොස් ඇත. නුඹලාගේ ඉගැන්වීම් නිසා බොහෝ දෙනකු වරදට වැටී ඇත. ලෙවි සමග මා කල ගිවිසුම නුඹලා කඩ කර ඇත. නුඹලා මාගේ ඉගැන්වීම් නොපිලිපැද, මාගේ කැමැත්ත ගැන උගන්වන විට සියලු දෙනා එක සේ නොසලකන බැවින් මම ද ඉශ්රායෙල් සෙනග විසින් නුඹලා හෙළාදකිනු ලබන්න සලස්වන්නෙමි.” මෙසේ පවසන්නේ සියළු බලැති සම්ඥාණන් වහන්සේ ය.

අප සියල්ලන්ට ඇත්තේ එක ම පියාණන් වහන්සේ නොවේ ද? අප මැව්වේ එක ම දෙවියන් වහන්සේ නොවේ ද? එසේ නම්, එකිනෙකාට ද්‍රෝහිකම් කරමින්, අපේ මුතුන්මිත්තන් සමග දෙවියන් වහන්සේ කල ගිවිසුම අප කෙලෙසන්නේ මන් ද?

දේව වචනය මෙසේ ය.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 131: 1-3

පිළිතුර: සම්ඳුනි, ඔබ වහන්සේ තුළ මම සාමය අත්දකින්නෙමි.

ගීය : සම්ඳුනි, මාගේ සිත තුළ අභංකාරයක් නැත.
උදාරම් ලෙස මම ඇස් නොබසවමි.
වඩා උසස් දේ ගැන වත්, මාගේ තරම
ඉක්මවා යන දේ ගැන වත් මම කරදර නොවෙමි.

ඒ වෙනුවට මම ලද දෙයින් නිහතමානි ව සැනසි සිටිමි.
මවු තුරුල්ලේ සංසුන් ව සිටින ලදරුවකු සේ
මා තුළ මාගේ සිත සංසුන් වී ඇත.

එම්බා ඉශ්රායෙල්වරුනි! මෙතැන් පටන් සදහට ම
සම්ඳුන් කෙරෙහි බලාපොරොත්තු වන්න.

දෙවන දේව ප්‍රකාශනය

1 නෙසලෝනික 2: 7-9, 13

ශුද්ධ වූ පාවුලු තුමන් විසින් නෙසලෝනිකවරුන්ට ලියන ලද පලමුවන හසුනෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

සුබ අස්න පමණක් නොව අපගේ ම ජීවිත පවා
ඔබට දීමට සතුටු ව සිටියෙමි.

ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ ප්‍රේරිතයන් මෙන් එසේ සෙවීමට අපට අයිතියක් තිබුණ නමුත් අපි එසේ නොකෙලෙමු. කිරි මවක් සිය දරුවන් මෘදු ලෙස පෝෂණය කරන්නාක් මෙන් අපි ඔබ අතරෙහි මෘදු ලෙස සිටියෙමු. ඔබ අපට කෙතරම් ප්‍රේමාත්මික වුවහු ද යත්, දෙවියන් වහන්සේගේ සුබ අස්න දීමට පමණක් නොව, අපගේ ම ජීවිත පවා ඔබට දීමට සතුටු ව සිටියෙමු. ඔබ අපට එතරම් ප්‍රිය මනාප වුවහු ය. මන්ද, සහෝදරවරුනි, අපි කෙතරම් විරියයෙන් හා වෙහෙස මහන්සියෙන් සේවය කලෙමු දැ යි ඔබට මතක ඇත.

අපි ඔබෙන් කිසිවෙකුට බරක් නොවන පිණිස දිවා රෑ දෙකහි රැකියාවක යෙදෙමින් දෙවියන් වහන්සේගේ සුඛ අස්න ඔබට දේශනා කළෙමු.

තවත් කරුණක් ගැන අපි දෙවියන් වහන්සේට නොකඩවා තුනි පුදමු. දෙවියන් වහන්සේගේ පණිවුඩය අප ඔබ වෙත ගෙනා කල, ඔබ එය අසා පිලිගත්තේ මනුෂ්‍යයන්ගෙන් එන පණිවුඩයක් මෙන් නොව, ඇත්තෙන් ම දෙවියන් වහන්සේගෙන් ම එන පණිවුඩයක් හැටියට ය. මන්ද, අදහන ඔබ අතර ක්‍රියා කරන්නේ දෙවියන් වහන්සේ ය.

දේව වචනය මෙසේ ය.

සුප්‍රචන් ජය නද

මතෙව් 23: 9-10

ආලේඛයා! ආලේඛයා!
“මිහි පිට කිසිවකුට පියාණෝ යයි නොකියන්න.
ඔබට ඇත්තේ ස්වර්ගයෙහි වැඩවසන
එකම පියාණන් වහන්සේ ය.
ඔබේ එකම නායකයාණෝ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ය.”
ආලේඛයා!

සුවිශේෂය

මතෙව් 23: 1-12

සුවිශේෂක මතෙව් තුමාගේ ශුද්ධ වූ සුවිශේෂයෙන් උසුටා ගත් කොටසකි.

ඔව්හු මුවින් පවසන දේ ක්‍රියාවෙන් නොපෙන්වති.

එකල ජේසුස් වහන්සේ සමූහයාටත්, සිය ශ්‍රාවකයන්ටත් කතා කොට මෙසේ වදාළ සේක: “විනයධරයෝ ද පරිසිවරු ද මෝසෙස් ගේ ව්‍යවස්ථාවලිය පිලිබඳ බලය ලත් අවුච්චාවාරීහු වෙති. එබැවින් ඔවුන් ඔබට අණ කරන සියලුම නොපිරිහෙලා පිලිපදින්න. එහෙත්, ඔවුන්ගේ ක්‍රියා අනුව නොයන්න. ඔව්හු එකක් කියති, අනිකක් කරති. ඔව්හු ඉසිලිය නොහැකි මහ බර පොදි බැඳ මිනිසුන්ගේ කරේ තබති. එහෙත්, ඒ බර පොදි ඉසිලීමට සුලැහිල්ලක තරම වත් ආධාරයක් දීමට කැමැති

නොවෙති. ඔවුන් හැම දෙය ම කරන්නේ මිනිසුන්ට පෙනෙන පිණිස ය. ඔවුහු ගුද්ධ ලියවිලි පාඨ සඳහන් බඳහ පළල් කරගෙන නලලෙහි ද බාහුවල ද පලදිති. වස්ත්‍රවල දාවලු මහත් කරති. මංගල්‍යය හෝජනවල දී මූලාසනයට ද ධර්ම ශාලාවල දී ප්‍රධාන අසුන්වලට ද, වෙලඳපොළවල දී ගෞරවාචාර ලැබීමට ද, මිනිසුන් විසින් ‘ගුරුදේව’ කියා අමතනු ලැබීමට ද ප්‍රිය කරති. එහෙත්, ඔබ ‘ගුරුදේව’ යයි කියවා නොගන්න. ඔබගේ ගුරු දේවයාණෝ එක්කෙනෙක් ම ය. ඔබ කවුරුත් සහෝදරයෝ ය. මිහි පිට කිසිවකුට ‘පියාණෝ’ යයි නොකියන්න. ඔබට ඇත්තේ ස්වර්ගයෙහි වැඩ වසන එක ම පියාණන් වහන්සේ ය. ඔබ ‘නායකයාණෝ’ යයි කියවා නොගන්න. ඔබේ නායකයාණෝ එක්කෙනෙක් ම ය, එනම්, ත්‍රිස්තූන් වහන්සේ ය. එහෙත්, ඔබ අතරින් ඉතා උතුම් තැනැත්තා ඔබගේ සේවකයා වන්නේ ය. නමා ම උසස් කර ගන්නා කවරෙකු වුව ද, පහත් කරනු ලබන්නේ ය: නමා ම පහත් කර ගන්නා කවරෙකු වුව ද, ඔහු උසස් කරනු ලබන්නේ ය.”

සම්භාණන් වහන්සේගේ සුභාරංචිය මෙසේ ය.